

[Finansministeren.]

alle kontrakter. Denne standardstørrelse er fastsat til 500 kr., og det er meningen, at hver person skal kunne oprette indtil 4 sådanne kontrakter.

Man behøver ikke at oprette alle kontrakter med samme selskab eller pengeinstitut, og de enkelte kontrakter kan oprettes, efterhånden som interessenterne ønsker det. Kontrakterne skal kunne indgås med danske livs- og pensionsforsikrings-selskaber, banker og sparekasser; desuden er der åbnet mulighed for, at udenlandske forsikringsselskaber og private pensionskasser kan komme ind under ordningen; herom skal der kunne træffes nærmere bestemmelse.

Alle, der er fyldt 18 år, skal kunne oprette indekstrakt. Nye kontrakter skal dog ikke kunne indgås senere end i det 52. år. Alle udbetalinger under kontrakterne skal påbegyndes med interessentens fyldte 67. år. I forsikringsselskaberne kan der tegnes livrenter på 10 år og opefter eller livsvarige livrenter; med banker og sparekasser kan der aftales en udbetalingsperiode på fra 10 år til 15 år.

Når det foreslås, at kontrakter ikke skal kunne indgås efter det fyldte 52. år, hænger det navnlig sammen med de gældende ligningsbestemmelser med hensyn til fradrag i den skattepligtige indkomst af betaling til forsikringsordninger. Men det må iøvrigt være en forudsætning for statens pristalsregulering af udbetalingerne, at interessenten selv gennem en længere årrække har foretaget vedholdende indbetalinger.

Fra pengeinstitutternes side har der været udtalt ønske om, at udbetalingerne fra indekstrakt efter begæring skulle kunne udskydes til at begynde senere end ved det 67. år. Dette ønske deles — såvidt jeg har forstået — ikke af forsikrings-selskaberne. Ønsket begrundes med, at en interessent på 67 år stadig kan have arbejdsindtægter ved siden af ydelserne fra indekstrakt og herved kan belastes ret tungt i skattemæssig henseende, ligesom de samlede indtægter kan føre til en kraftig reduktion af folkepensionen. Når dette ønske ikke er imødekommet, skyldes det bl. a., at den indtægtsregulerede folkepension er tænkt som en hjælp til dem, der ikke på anden måde har kunnet sikre deres alder-

dom. Det strider derfor imod tanken bag folkepensionsordningen, om en person ved at udskyde modtagelsen af visse indtægter skal kunne gøre krav på øgede udbetalinger fra det offentlige.

Derimod er der intet i vejen for, at man midlertidigt kan give affald på indekstillaegget for derved at kunne opnå ventetillaeg til folkepensionen. Ifølge de ændringsforslag, der vil fremkomme til folkeforsikringslovforslaget, afskæres man nemlig fra ventetillaeg ved at hæve folkepension eller ved at modtage indekstillaeg fra staten.

De indbetalinger, der skal finde sted under en indekstrakt på forsikringsbasis, fastsættes efter de tariffer, der på oprettelsestidspunktet gælder for vedkommende forsikringsart. Det er klart, at jo tidligere indbetalingerne påbegyndes med henblik på en bestemt senere udbetaling, des mindre vil den årlige præmie være. Ved tegning af en livsvarig livrente på 500 kr. årlig, hvor udbetalingerne begynder med det fyldte 67. år, vil den årlige præmie være 30—40 kr., hvis præmiebetalingen indledes med det fyldte 18. år, og 250—300 kr., hvis præmiebetalingen først påbegyndes i det 52. år.

De indbetalinger, der skal finde sted til banker og sparekasser, skal være af en sådan størrelse, at der fra interessentens 67. år på hver kontrakt kan udbetales 500 kr. årlig i den aftalte periode. Som beregningsgrundlag benyttes den rente, som statsanstalten for livsforsikring anvender i sin tarif vedrørende opsat livsvarig livrente med pristalsreguleret præmie på det tidspunkt, indekstrakten oprettes. Den grundrente, der i øjeblikket ville gælde for banker og sparekasser, er herefter 3½ pct. p. a.

Alle de årlige indbetalinger og alle udbetalinger under kontrakterne pristalsreguleres. Det betyder, at de indbetalingssatser, der fastsættes på tidspunktet for indekstrakts oprettelse, må sættes op eller ned i takt med detailpristallets bevægelse. Man anvender ved reguleringen til stadighed pristallet for juli måned året forud. Men kun ændringer i pristallet, målt med 1914 som basis, der bevæger pristallet op eller ned til et med fem deleligt tal, medfører reguleringer.

Under en stadig prisstigning vil indbetalingerne på trods af den løbende pristals-